

Taanquist (S):

»Kan ministeren bekræfte, at § 4 i bekendtgørelse nr. 535 af 4. oktober 1982 om skolelægeordning skal opfattes som et minimumskrav, således at der gives mulighed for, at der ud over en funktionsundersøgelse i barnets første skoleår også kan foretages senere funktionsundersøgelser, f.eks. i udskolingsfasen?«

Begrundelse

De bestående skolelægeordninger har i høj grad medvirket til at afdække en række helbredsmæssige mangler, som er opstået gennem skoleforløbet, og som man ikke på anden måde har fået kendskab til, f.eks. dårlig ryg, synsnedsættelser og hørenedsættelser.

Ved en udskolingsundersøgelse gøres eleverne opmærksom på de eventuelle helbredsmangler, der kan have indflydelse på deres erhvervsvalg, ligesom en evt. revalidering kan sættes ind på det rette tidspunkt.

Det har endvidere vist sig, at mange elever benytter udskolingsundersøgelsen til at rådføre sig med skolelægen om en række personlige problemer, f.eks. i forbindelse med puberteten. Det er derfor ønskeligt, at kommunerne ikke afskæres fra at lade skolelægeordningen omfatte en udskolingsundersøgelse.

Besvarelse (30/11 82):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det stillede spørgsmål kan besvares bekræftende.

Bekendtgørelsen er ikke til hinder for, at kommunerne efter en konkret vurdering af lokale behov kan lade skolelægeordningen omfatte f.eks. en udskolingsundersøgelse.

Det skal samtidig understreges, at ifølge bekendtgørelsens § 4, stk. 3, skal skolesundhedsplejersken ved funktionsundersøgelser og gennem regelmæssig kontakt med det enkelte barn afdække individuelle og almene sundhedsmæssige problemer.

I forbindelse med indenrigsministeriets udsendelse af den ny bekendtgørelse blev det klart tilkendegivet, at sundhedsplejerskens opgaver var forudsat bevaret uændret, bortset fra omlægninger som følge af reduktionen af de obligatoriske lægeundersøgelser.

Spm. nr. S 272

Til *justitsministeren* (24/11 82) af:

Collet (KF):

»Mener ministeren, at mindre butikstyverier fremover skal være straffri?«

Begrundelse

Der er for nylig udstedt et cirkulære fra rigsadvokaten, der bl.a. i dagspressen er blevet opfattet således, at der ikke fremover vil blive skredet ind i form af egentlig straf i forbindelse med mindre butikstyverier.

Det kan ikke være rigtigt, at man kan begå nogen form for lovovertrædelse uden risiko for at blive straffet. Samtidig har de handlende jo også krav på retsbeskyttelse over for tyverier.

På denne baggrund anmodes ministeren om at gøre rede for sin holdning til dette spørgsmål.

Besvarelse (29/11 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nej, for butikstyveri er en overtrædelse af straffeloven, som det er politiets og anklagemyndighedens pligt at forfølge, ikke mindst hvor forholdet har en mere alvorlig eller organiseret karakter. De strafferetlige reaktioner på butikstyveri vil ligesom hidtil være helt afhængig af forholdets karakter i det enkelte tilfælde.

Mindre alvorlige tyverier, herunder de fleste butikstyverier, behandles som politisager. Efter straffeloven er straffen i disse tilfælde bøde, og under særligt formildende omstændigheder kan straffen helt bortfalde. Som ved andre politisager har politiet desuden mulighed for at afgøre visse mindre butikstyverier med en advarsel. Advarslen vil ved tyverier af en vis størrelsesorden blive meddelt på politistationen af en ledende polititjenestemand, efter at der på normal måde er rejst sigtelse og skrevet rapport i sagen.

I gentagelsestilfælde vil den sigtede kunne forvente en mere alvorlig strafferetlig reaktion.

Spm. nr. S 273

Til *indenrigsministeren* (25/11 82) af:

Lissy Holtegaard Christensen (SF):